

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **F. O.**, zast. obecným zmocněncem JUDr. J. Č., proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2011 čj. 1230/580/11,75537/ENV, sp. zn. 000372/A-10

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo na základě jeho odvolání změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen inspekce) ze dne 29.6. 20011 č.j. ČIŽP/49/OOP/SR01/0621697.030/11/VMK sp.zn. SR/01621697. Tímto rozhodnutím inspekce podle § 86 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon), uložila žalobci, který na pozemcích parc. č. 3538/3 (ostatní plocha - neplodná půda), 3538/4 (trvalý travní porost) a 3539 (trvalý travní porost), k. ú. K., v období do roku 2006 zalesnil smrkem ztepilým biotop zvláště chráněných druhů rostlin - vstavače mužského a prstnatce bezového a biotop zvláště chráněného druhu živočicha modráška černoskvřnného, čímž nedovoleně zasáhl do jejich přirozeného vývoje v rozporu s § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 a odst. 2 zákona bez pravomocného rozhodnutí o udělení výjimky; navíc v případě výše uvedených pozemků parc. č. 3538/4 a 3539 v k. ú. K. jejich zalesnění provedl po vyhlášení ptačí oblasti H. V., bez souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny, a jednal tedy v rozporu s nařízením vlády o zřízení ptačí oblasti H.V.; dále uvedeným zalesněním negativně změnil krajinný ráz - zalesnění provedl bez souhlasu orgánu ochrany přírody dle § 12 odst. 2 zákona, odstranění následků neoprávněných zásahů - uvedení

do původního stavu, a to odstranění zalesnění smrkem na pozemcích parc. č. 3538/3, 3538/4 a 3539 k. ú. K. na plochách ohraničených červenou čarou v mapové příloze tohoto rozhodnutí. Inspekce žalobci uložila, aby citované zalesnění smrkem odstranil v termínu do šesti měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutím s tím, že po odstranění zalesnění žalobce tuto skutečnost do čtrnácti dnů písemně oznámí inspekci a Správě CHKO Beskydy. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč. Změna provedená žalovaným v odvolacím řízení spočívala ve vypuštění textu z výrokové části „dále uvedeným zalesněním negativně změnil krajinný ráz - zalesnění provedl bez souhlasu orgánu ochrany přírody dle § 12 odst. 2 zákona”.

Pod body 1 a 2 žaloby žalobce identifikuje prvoinstanční rozhodnutí inspekce a žalobou napadené rozhodnutí o odvolání.

V bodě 3 žalobce namítá, že od počátku úředního tlaku od roku 2007 na odstranění zalesnění na dotčených pozemcích se bránil tím, že na pozemcích je přirozený nálet stromů a jejich samovolné zakořenění. Žalobce přírodní nálet upravil tím, že s ohledem na růst náletových stromů vymezil mezi jednotlivými kmeny mezery a pouze v nepatrné části dosadil stromy k zachování zarovnaní řad.

Pod bodem 4a žalobce namítá, že nebylo postaveno najisto, že žalobce prováděl úmyslně zalesnění výsadbou smrku na pozemkových parcelách uvedených ve výroku rozhodnutí, když je vytýkáno dokonce zalesnění na pozemku parc. č. 3538/3 k. ú. K., který je veden jako ostatní plocha.

Pod bodem 4b žalobce namítá, že není hodnověrné tvrzení, že zalesnění ať již přirozené nebo zásahem člověka, je způsobilé ohrozit ekosystém a vůbec není prokazována příčinná souvislost, tedy dopad existence stromů na ochranu přírody a navíc tvrzené ohrožení živočichů a rostlin není prokazováno jejich výskytem na pozemcích uvedených parcelních čísel, když doprovodná zjištění ochránců přírody se nezabývají pozemky žalobce, ale uvádí jen neadresné lokality, jako je území H. V., CHKO Beskydy, území K. a podobně.

Pod bodem 4c žalobce namítá, že správní orgány požadavkem na odlesnění pozemků zasahují do pravomoci orgánů státní správy na ochranu zemědělského půdního fondu, když svou nekompetentní snahou se snaží dodržovat režim pozemků, co se týká jejich zařazení do kultury, ač jim to nepřísluší.

Pod bodem 4d žalobce namítá, že rozhodnutí správních orgánů nejsou vykonatelná, neboť neurčují konkrétně které stromy by měly být odstraněny a na kterých parcelních číslech.

Pod bodem 4e žalobce namítá, že mu byla uložena povinnost zaplatit částku 1.000,- Kč jako náklady řízení, ačkoliv pro to není žádný právní důvod, neboť jen uložením povinnosti (která navíc je v rozporu se zákony) a nikoliv uložením přestupku, nezakládá oprávnění správního orgánu vyžadovat náhradu nákladů řízení, jak jinak umožňuje přestupkový zákon.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že řada žalobních tvrzení je fakticky totožná s důvody, které žalobce uváděl v odvolání. Žalovaný se proto s většinou námitek již náležitě vyřádal ve svém rozhodnutí.

K žalobnímu bodu 3 žalovaný uvedl, že o skutečnosti, že smrk ztepilý na předmětných pozemcích pochází z úmyslného zalesnění, svědčí zejména zápis z kontroly dodržování zákona realizované inspekci dne 7.6. 2006 (kontrola uzavřena závěrečným protokolem ze dne 31.10. 2006). Z fotodokumentace pořízené v rámci této kontroly jednoznačně vyplývá, že smrk ztepilý na předmětných pozemcích roste pravidelně v řadách, je tudíž zcela vyloučeno, aby se jednalo o přirozený nálet. Dne 27.4. 2007 doplnila inspekce do spisu odborné vyjádření Správy CHKO Beskydy, dle kterého bylo úmyslné zalesnění smrkem provedeno na uvedených pozemcích, o čemž jednoznačně svědčí ještě patrné jamky od výsadby a růst jednotlivých sazenic v pravidelných řadách. Tvrzení žalobce, že provedl pouze dosadbu sazenic smrku mezi přirozený nálet, považuje žalovaný za nepravdivé a současně podotýká, že i takováto dosadba je úmyslným zalesněním.

K námitce 4a žalovaný uvádí, že mu není zcela jasný smysl námítky ohledně zalesnění pozemku parc.č. 3538/3 k. ú. K.. K zalesnění tohoto pozemku prokazatelně došlo a žalobce to nikdy nezpochyboval. Pokud se žalobce domnívá, že k zalesnění tohoto pozemku není zapotřebí souhlas podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, takovou skutečnost žalovaný nikdy nerozporoval. Napadeným rozhodnutím je žalobci uloženo dle § 86 odst. 1 zákona odstranění následků neoprávněných zásahů za nedovolenou změnu částí přírody a krajiny chráněných podle zákona. Žalobce tak není postihován za porušení právních předpisů na úseku ochrany zemědělského půdního fondu.

K žalobní námitce 4b žalovaný uvádí, že v rámci kontroly byl dne 7.6. 2006 inspekci v dané lokalitě zjištěn výskyt stovek kvetoucích jedinců vstavače mužského a prstnatce bezového. Přímo na pozemku parc. č. 3539 byl monitorován výskyt osmnácti kvetoucích jedinců a na hranici pozemku parc. č. 3538/3 a 3538/4 v k. ú. K. výskyt kvetoucího jedince prstnatce bezového. Tato zjištění vyplývají z dílčího protokolu z kontroly ze dne 7.6. 2006 a ze závěrečného protokolu z kontroly ze dne 31.10. 2006.

Žalovaný v této souvislosti dále uvádí, že uvedené rostliny se vyznačují fluktuací, což znamená, že ne u každé rostliny vyroste a vykvete nadzemní část každý rok. Na předmětné pozemky je kromě toho nezbytné nahlížet jako na součást širšího biotopu těchto rostlin, neboť předmětné pozemky zcela evidentně vyhovují složitým nárokům těchto druhů, které jsou dány zejména vlhkostními a světelnými poměry, kvalitou půdy a především existencí mykorhizních vztahů.

Skutečnost, že předmětné pozemky jsou biotopem těchto rostlin, potvrzuje Správa CHKO Beskydy ve svém odborném vyjádření ze dne 24.4. 2007. Z tohoto odborného vyjádření rovněž vyplývá, že předmětné pozemky jsou součástí biotopu modráška černoskvřnného.

V doplnění tohoto stanoviska ze dne 3.10. 2011 Správa CHKO Beskydy uvádí, že je i nadále nezbytné odstranění výsadby i samovolného náletu dřevin v dané konkrétní lokalitě a obnovení a zachování bezlesí, zejména z důvodu zachování migračního koridoru modráška černoskvřnného do navazujících míst jeho pravidelného výskytu. V případě modráška černoskvřnného tak není podstatné prokázání jeho výskytu přímo na předmětných pozemcích. Škodlivým zásahem do jeho přirozeného vývoje může dojít i narušením migračního koridoru spojujícího místa s potvrzeným výskytem tohoto živočicha.

Žalovaný považuje odborné stanovisko Správy CHKO Beskydy ze dne 26.4. 2007 včetně jeho doplnění ze dne 3.10. 2011 za dostatečně odborný a věrohodný podklad svědčící o skutečnosti, že předmětné pozemky jsou součástí biotopu všech výše uvedených zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

K námitce 4c žalovaný konstatuje, že považuje za jednoznačně prokázané, že žalobce se dopustil porušení ustanovení § 45 odst. 1 a § 50 odst. 1 a odst. 2 zákona. Žalobce jednal rovněž v rozporu s § 3 odst. 1 písm. d) nařízení vlády o vyhlášení ptačí oblasti H.V., podle kterého lze mimo současně zastavěné a zastavitelné území obcí měnit druh pozemků a způsob jejich využití jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody. Předmětem ochrany ptačí oblasti H. V. je ochrana populace čápa černého, jeřábka lesního, chřástala polního, strakapouda bělohřbetého, datlíka tříprstého, lejska malého a tůňky obecní a jejich biotopu. Pro udržení populací těchto chráněných živočichů je nezbytné dochování různorodého prostředí s výskytem lesních porostů, včetně porostů s dobře vyvinutým keřovým patrem, pasek a přechodů mezi jednotlivými typy lesa. Zalesňování pasek tvořících proluky mezi vzrostlými lesními porosty je jednoznačně v rozporu s cíli ochrany ptačí oblasti H.V..

Žalovaný je toho názoru, že inspekce jednala v souladu s ustanovením § 86 odst. 1 zákona, podle kterého kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, je povinen ji navrátit do původního stavu, pokud je to možné a účelné.

K námitce 4d žalovaný uvádí, že nedílnou přílohou napadeného rozhodnutí inspekce je letecký snímek lokality s vyznačenými hranicemi jednotlivých pozemků a se zákresem ploch, ze kterých mají být sazenice smrku odstraněny. Žalovaný považuje tuto přílohu napadeného rozhodnutí za natolik určitou, aby v terénu mohlo dojít k jednoznačnému stanovení, které stromy mají být odstraněny.

Z tohoto leteckého snímku je nová výsadba zcela jasně patrná. Vzhledem ke skutečnosti, že navazuje na již vzrostlý porost, považuje žalovaný stanovení konkrétních sazenic smrku k odstranění v terénu za bezdůvodné, když nemůže být sporu o tom, na kterých částech předmětných pozemků došlo k úmyslnému zalesnění smrkem. Na pozemcích parc. č. 3538/4 a 3538/3 k. ú. K. se sice dle leteckého snímku vyskytuje rovněž větší množství dalších vzrostlých dřevin, ale vzhledem ke skutečnosti, že výrokovou částí napadeného rozhodnutí inspekce je jednoznačně určeno, že má dojít k odstranění zalesnění smrkem ztepilým, považuje žalovaný i na těchto pozemcích za jednoznačně proveditelné stanovení konkrétních sazenic tohoto druhu dřeviny určených k odstranění.

K žalobní námitce 4e žalovaný uvádí, že tuto námitku považuje za zmatečnou. Žalobci byla uložena povinnost nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 5 správního řádu a ve výrokové části rozhodnutí inspekce je zcela jednoznačně definováno, porušení jakých konkrétních ustanovení se žalobce svým jednáním dopustil. Správní řízení tak bylo vyvoláno porušením právní povinnosti žalobce a uložení náhrady nákladů řízení je zcela v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu.

Žalobce podal k tomuto k vyjádření repliku, ve které uvedl, že je toho názoru, že žalovaný nadále zůstává v omylu, že jeho rozhodnutí je bez právních vad. Trvá proto na vyhovění návrhu v plném rozsahu.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti:

Na základě kontroly provedené inspekcí dne 7. 6. 2006 bylo dne 10. 1. 2007 zahájeno správní řízení ve věci odstranění následků neoprávněných zásahů dle ust. § 86 zákona.

Inspekce poté dne 19. 10. 2007 vydala rozhodnutí o uložení povinnosti odstranit následky neoprávněných zásahů čj. ČÍŽP/49/OOP/0621697.021/07/VPD. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 4. 2008 čj. 580/31/ENV/08 sp. zn. 000372/A-10.

Dne 6. 12. 2010 vydala inspekce v pořadí druhé rozhodnutí ve věci sp. zn. 621697, čj. ČÍŽP/49/OOP/SR01/0621697.019/10/VMK. I toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce zrušeno, a to rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 3. 2011 čj. 132/580/11,8328/ENV sp. zn. 000372/A-10.

Dne 29. 6. 2011 vydala inspekce třetí rozhodnutí v této věci, a to rozhodnutí sp.zn. SR/01621697, čj. ČÍŽP/49/OOP/SR01/0621697.030/11/VMK. O odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2011 čj. 1230/580/11,75537/ENV sp. zn. 000372/A-10 tak, že z výrokové části vypustil část textu a ve zbytku rozhodnutí inspekce potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba. Podrobněji bude obsah spisového materiálu citován níže v souvislosti s jednotlivými žalobními námitkami.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 49 odst. 1 zákona *zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.*

Podle § 50 odst. 1 zákona *zvláště chránění živočichové jsou chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.*

Podle § 50 odst. 2 *je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny.*

Podle § 86 odst. 1 zákona *kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, je povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné. O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody.*

V daném případě správní orgány dospěly k závěru, že žalobce zalesněním předmětných pozemků škodlivě zasáhl do biotopů zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, neboť se jedná o druhy vázané na luční prostředí, které ve smrkovém lese žít nemohou. Nařídily proto žalobci následky neoprávněných zásahů odstranit a uvést biotop do původního stavu.

K vydání takového rozhodnutí je tedy třeba, aby bylo především prokázáno, že žalobce zalesnění provedl úmyslně, dále že se jedná o biotop uvedených zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin; dále je třeba prokázat, že zalesnění je škodlivým zásahem do biotopů těchto druhů rostlin a živočichů a konečně je třeba zjistit, zda návrat do původního stavu je možný a účelný.

Pro účely projednávané věci naopak není podstatné, jak jsou předmětné pozemky vedeny v katastru nemovitostí a zda žalobce případně porušil svým jednáním také další předpisy (např. předpisy o ochraně zemědělského půdního fondu).

Pokud jde o žalobní námitku 3, její podstatou je tvrzení žalobce, že zalesnění na předmětných pozemcích neprovedl úmyslně a že se jedná o přirozený nálet.

Toto žalobní tvrzení je jednoznačně vyvráceno obsahem spisového materiálu. Z protokolu z kontroly provedené dne 7. 6. 2006 a z fotodokumentace pořízené při této kontrole je totiž jednoznačně patrné, že na předmětných pozemcích se nacházejí smrky ve stejných věkových třídách, pravidelně umístěné v rovnoběžných řadách. Jedná se přitom celkem o přibližně 550 smrkových sazenic. Pokud by se skutečně jednalo o přirozený nálet a žalobce by jej pouze mírně probral a v nepatrné části dosadil, jak uvádí, nemohly by vzniknout pravidelné rovnoběžné řady stejně starých stromků.

Tato skutečnost tedy jednoznačně vyvrací tvrzení žalobce o tom, že se jedná o nálet a že pozemky nebyly úmyslně zalesňovány.

V námitce 4a žalobce opakuje, že „nebylo postaveno najisto, že žalobce prováděl úmyslné zalesnění“. K této otázce se soud již vyjádřil výše.

Pokud v této souvislosti poukazuje žalobce výslovně na pozemek parc. č. 3558/3 v k. ú. K. s tím, že je v katastru nemovitostí veden jako ostatní plocha, musí soud shodně jako žalovaný konstatovat, že smysl tohoto poukazu je mu nejasný. Jak již bylo shora uvedeno, z hlediska žalobou napadeného rozhodnutí není nijak podstatné, jak jsou které pozemky vedeny v katastru nemovitostí, ale podstatné je toliko to, zda jsou či nejsou součástí biotopu zvláště chráněných druhů živočichů nebo rostlin (k tomu viz níže).

V námitce 4b žalobce zpochybňuje závěr správních orgánů, že provedené zalesnění představuje škodlivý zásah do biotopu uvedených zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. V této souvislosti jednak zpochybňuje výskyt těchto druhů přímo na předmětných pozemcích a jednak zpochybňuje závěr, že zalesnění by vůbec představovat negativní jev z hlediska ochrany přírody a krajiny vůbec. Ani tato námitka není důvodná.

Výskyt vstavače mužského a prstnatce bezového přímo na předmětných pozemcích byl potvrzen při kontrole dne 7. 6. 2006. V tomto ohledu tedy nelze souhlasit s žalobcem v tom, že by se správní orgány opíraly o výskyt těchto rostlin na „neadresných lokalitách“.

Pokud jde o modráška černoskvřnného, ve spise je založeno odborné vyjádření Správy CHKO Beskydy ze dne 24. 4. 2007 čj. 0280/BE/07, ze kterého vyplývá, že „vzrostlý les bude v budoucnu představovat jak výraznou prostorovou překážku pro migrující motýly, tak významně sníží světelnostní požitky na přilehlých plochách (které byly před výsadbou plně osvětleny)“. Z tohoto vyjádření dále vyplývá, že pro přežití populace modráška černoskvřnného na území CHKO Beskydy vůbec je nezbytné nutné, aby byla zachována možnost migrace jedinců mezi jednotlivými místy jeho výskytu. To tedy znamená, že

z hlediska projednávané věci není zapotřebí prokazovat výskyt modráška černoskvřnného přímo na předmětných pozemcích, neboť předmětný pozemek musí zůstat nezalesněn již z toho důvodu, aby mohl sloužit jako migrační koridor pro jedince tohoto zvláště chráněného druhu živočicha.

Z tohoto odborného vyjádření pak také dále plyne, že zalesnění skutečně představuje škodlivý zásah do biotopu zmíněných druhů zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Pokud jde o vstavač mužský a prstnatec bezový, z odborného vyjádření vyplývá, že „sazenice smrku jsou v hustém sponu, takže brzo zcela zastíní stanoviště vstavačů a tím znemožní jejich přežívání.“

Soud tedy má za to, že škodlivost provedeného zalesnění na biotop vstavače mužského, prstnatce bezového i modráška černoskvřnného je tímto stanoviskem zcela jednoznačně doložena a nemůže být o ní pochyb.

V námitce 4c žalobce namítá, že orgány ochrany přírody a krajiny vydanými rozhodnutími zasahují do pravomoci orgánů ochrany zemědělského půdního fondu, ač jim to nepřísluší. K tomuto tvrzení se soud již částečně vyjádřil shora. Žalobce se mylí, pokud se domnívá, že správní orgány překročily vydáním nyní přezkoumávaných rozhodnutí svoji kompetenci.

Jak vyplývá ze zákona, orgány ochrany přírody a krajiny jsou oprávněny kontrolovat dodržování zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy mj. i ust. § 49 a § 50 zákona, které se týkají ochrany zvláště chráněných živočichů a rostlin. Shledají-li porušení těchto ustanovení, jsou oprávněny (kromě sankčních oprávnění) také podle § 86 zákona nařídit, aby byly následky takového protiprávního jednání odstraněny. Jedná se tedy o výkon pravomoci, kterou mají ze zákona svěřenu a nelze proto souhlasit s žalobcem, že by zasahovaly do pravomoci jiných správních orgánů.

V námitce 4d žalobce namítá, že rozhodnutí jsou nevykonatelná, neboť výrok rozhodnutí inspekce je neurčitý a není z něj jednoznačně zřejmé, které konkrétní sazenice mají být odstraněny. Ani s touto námitkou soud nesouhlasí.

V daném případě inspekce žalobci nařídila odstranění zalesnění smrkem na pozemcích konkrétních parcelních čísel „na plochách ohraničených červenou čarou v mapové příloze tohoto rozhodnutí“. Takovou formulaci považuje soud za dostatečnou a zcela srozumitelnou. Správní orgán může pro větší srozumitelnost a přehlednost výroku rozhodnutí odkázat na přílohu rozhodnutí, v níž podrobně uvede obsáhlé údaje, které konkretizují určitou skutkovou okolnost. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, čj. 3 Ads 96/2011-118).

Srozumitelnost výroku ostatně dokládá i sám fakt, že ačkoli inspekce vydala v předmětné věci celkem tři rozhodnutí, ani v jednom případě žalobce v odvolání neuváděl, že by nebylo jasné, které konkrétní smrky má odstranit. Výrok rozhodnutí inspekce přitom byl v tomto ohledu ve všech třech případech shodný. To podle názoru soudu zcela jasně dokládá, že žalobci samému byl z rozhodnutí zřejmý rozsah sazenic, které mu bylo nařízeno odstranit. Soud poukazuje rovněž na fakt, že plochy, na nichž bylo žalobci uloženo odstranit smrkové sazenice, z jedné strany sousedí se vzrostlým porostem lesa a z druhé strany s nezalesněnými plochami luk. Dle názoru soudu tak nemohou v terénu vystat žádné pochybnosti o tom, které konkrétní sazenice mají být odstraněny.

V námitce 4e žalobce nesouhlasí s tím, že mu byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady správního řízení. Z formulace této žalobní námitky lze usuzovat, že žalobce se domnívá, že takovou povinnost lze uložit účastníkovi řízení toliko v přestupkovém řízení, je-li obviněný z přestupku uznán vinným. Tak tomu ovšem není.

Podle § 79 odst. 5 správního řádu *povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti*. V daném případě žalobce, jak již bylo shora podrobně odůvodněno, porušil své povinnosti dané ust. § 49 a § 50 zákona. Právě tímto protiprávním jednáním bylo správní řízení vyvoláno, neboť účelem tohoto správního řízení bylo odstranit žalobcem způsobený protiprávní stav. Uvedené ustanovení přitom neváže možnost uložit účastníku řízení náhradu nákladů řízení na skutečnost, že byl současně uznán vinným z přestupku.

Zákonné podmínky pro postup § 79 odst. 5 správního řádu byly v daném případě splněny a správní orgány tedy nepochybily, pokud byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení.

Závěrem pak soud pro úplnost uvádí, že ve správním spise je založeno doplnění odborného stanoviska Správy CHKO Beskydy ze dne 3. 10. 2011 čj. 04470/BE/2011 ze dne 3. 10. 2011, ze kterého vyplývá, že předmětné pozemky jsou i nadále biotopem vstavače mužského, prstnatce bezového a modráška černoskvřnného a doposud nedošlo k zániku biotopů těchto rostlin a živočichů. Odstranění zalesnění na těchto pozemcích je tak stále ještě účelné. Ponechání dřevin na pozemích a neřešení situace by vedlo v konečném důsledku k zániku biotopu těchto druhů, k zániku migračního koridoru a tím i k ohrožení životaschopnosti navazujících populací.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. dubna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu